

החלטת הממונה על המשמעת

פסק דין

1. הנקבל נרשם ללימודי רפואה באוניברסיטת תל אביב ומשכך הוא נחשב ל"תלמיד" באוניברסיטה, כהגדרתו בסעיף 1.5.2 לתקנון המשמעת סטודנטים. על פי כתב הקובלנה, הנקבל, שלא עמד בתנאי הקבלה, החליט לבצע מעשה תרמית ולזייף את תוצאת הבחינה הפסיכומטרית באופן שיביא לקבלתו ללימודי הרפואה. ביום 3.6.20 ניגש הנקבל לבחינה פסיכומטרית המבוצעת על ידי המרכז הארצי לבחינות ולהערכה (להלן "המרכז הארצי"). ככלל, ציוני המבחן הפסיכומטרי מועברים בהעברה ממוחשבת ישירות מהמרכז הארצי לאוניברסיטה ונקלטים במאגר הנתונים ובמידע האישי של כל מועמד. הנקבל שרצה למנוע את ההעברה של הציון שקיבל, נכנס למחרת יום הבחינה, לאזור האישי שלו במרכז הארצי וחסם את העברת הציון שהוא עתיד היה לקבל לאוניברסיטת תל אביב ולאוניברסיטאות נוספות.

2. כחודש לאחר מכן, ביום 2.7.20, שלח הנקבל דוא"ל לאגף רישום ומינהל תלמידים באוניברסיטה, אליו צורף קובץ המכיל תדפיס הנחזה להכיל את ציון הפסיכומטרי שלו, וטען כי דוא"ל זה נשלח אליו מהמרכז הארצי והוא מופנה ישירות לאוניברסיטה. בדוא"ל נכתב כך:

לכבוד אוניברסיטת תל אביב,

לפי בקשת הנבחן [שם המועמד] מספר ת.ז. אאאאאאאאאא שלא לתת גישה לאיזורו האישי, כובדה החלטה זו. לכן, הוחלט לשלוח את קובץ דיווח הציונים של הבחינה שנערכה במאי/יוני 2020 ישירות למייל המבוקש.

בברכה,

המרכז הארצי לבחינות והערכה (ע?ר) [הטעות במקור – י.ר.]

3. לאמתו של דבר, הנקבל זייף את הדוא"ל הנחזה להיות מהמרכז הארצי לבחינות ולהערכה והציון הפסיכומטרי שנכלל בו היה גבוה יותר מן הציון שקיבל המועמד בבחינה עצמה.

4. ביום 4.7.20 שלח הנקבל דוא"ל נוסף ובו טען כי הוא קנאי לפרטיותו וקיבל אישור מיוחד מהמרכז הארצי לשלוח רק את הציון הפסיכומטרי האחרון, דבר שלא היה ולא נברא

5. ביום 5.7.20 נדחה הנקבל מלימודי הרפואה.

6. במעשים המתוארים לעיל, עבר הנקבל עבירה של ביצוע מעשה תרמית לשם קבלת זכויות באוניברסיטה ובקשר ללימודים באוניברסיטה, עבירה לפי סעיף 29.2 לתקנון המשמעת סטודנטים – (תשס"ח), וכן עבירה של התנהגות שאינה הולמת מעמד של תלמיד, לפי סעיף 29.10 לתקנון המשמעת סטודנטים (תשס"ח).

7. הנקבל הודה בכל המעשים המיוחסים לו בכתב הקובלנה והביע חרטה.
8. במסגרת הטיעונים לעונש טען הקובל כי יש להשית על הנקבל עונש ההולם את המעשה התמור שעשה והדומה לעונשים שנפסקו במקרים דומים בעבר. הנקבל טען כי המעשים שעשה אינם אופייניים לו והם נבעו ממצוקה משפחתית וכלכלית שבה היה שרוי אותה העת. הוא הוסיף כי מן הראוי לקחת בחשבון את העובדה שהוא הודה מיד ולקח אחריות על מעשיו ולהשית עליו עונש פחות.
9. עמדתי כעמדת הקובל. המעשים שעשה הנקבל הם חמורים ביותר ועולים כדי עבירה פלילית. כפי שעולה מהודאתו של הנקבל, אין המדובר במעשה שנעשה ברגע של חולשה. הוא ביצע את המעשים לאורך תקופה של כחודשיים ימים ואם לא היה נתפס היה, ככל הנראה, לומד בפקולטה לרפואה באוניברסיטה. רק תשומת הלב של האגף למרשם מנעה זאת, ולכן איני רואה בהודאה ובחרטה שהביע הנקבל שיקול להקלה בעונש.
10. מקובלים עלי דבריו של הממונה על המשמעת לשעבר, פרופ' רועי קרייטנר, בתיק ד/45/2016, לפיהם "הממצאים על זיוף... הם חמורים ביותר בכל מקרה, אך ביתר שאת כאשר מדובר בלימודי רפואה והסיכוי שחיי אדם יופקדו בידי של מי שמוכן לרמות".
11. ידע כל מועמד כי אם ינסה לזייף מסמכים על מנת להתקבל כתלמיד באוניברסיטה הוא צפוי לעונש חמור שבחמורים!
12. לאור האמור, החלטתי לגזור את עונשו של הנקבל כדלקמן:
- א. הרחקה מהאוניברסיטה למשך עשרים שנה.
- ב. הרחקה מן הפקולטה לרפואה לצמיתות.
- ניתן היום, 22.3.2021, בהיעדר הצדדים.
- יפורסם ללא שם התלמיד.

פרופ' יששכר רוזין-צבי
הממונה על המשמעת